

SLUMMIEN MILJONÄÄRI

Iso-Britannia, Ranska, 2008 (Suomen ensi-ilta 13.3.2009)

Ohjaaja: Danny Boyle

Käsikirjoittaja: Simon Beaufoy (löyhästi perustuen Vikas Swarupin kirjaan.)

Näyttelijät: Dev Patel, Irrfan Khan, Freida Pinto, Anil Kapoor ja Madhur Mittal.

Levittäjä: FS Film Oy

Alkuperäinen nimi: *Slumdog Millionaire*

Kesto: 123 min.

Ikäraja: K16

Genre: draama / komedia / romantiikka

Oppimateriaalin tehtävät on suunniteltu lukioiden ja ammatillisten oppilaitosten oppilaille.

Oppimateriaalin teemoja: Ohjaaja Danny Boyle, kerronnan aikatasot, Bollywood.

SYNOPSIS

Jamal Malik on 18-vuotias orpopoika Mumbain slummeista, joka pääsee osallistumaan tv:n *Haluatko miljonääriksi* - tietokilpailuun. Koko kansakunnan seurattessa hän etenee vain yhden kysymyksen päähän huimaavasta 20 miljoonan rupian pääpalkinnosta. Mutta kun ohjelma päättyy illan osalta ja vain viimeinen kysymys jää esittämättä, poliisi pidättää Malikin epäilynä huijauksesta: miten slummien kasvatti voisi tietää vastauksen jokaiseen kysymykseen?

Malik haluaa epätoivoisesti todistaa syyttömyytensä ja kertoo elämästään kaduilla: jokaisen oikean vastauksen takana on tarina slummeista missä hän kasvoi veljensä Salimin kanssa, heidän uskomattomista kokemuksistaan Mumbain kujilla, vaarallisista kohtaamisista paikallisten jengien kanssa ja Latikasta, tytöstä, jota hän rakasti ja jonka hän kadotti.

Jamalin tarina kiehtoo poliisipäällikköä, mutta hän ihmettelee mitä tämä tekee tv:n tietovisassa, koska ei selvästikään ole kovin kiinnostunut rahasta ja rikkauksista? Seuraavana päivänä, kun Jamal palaa vastaamaan viimeiseen kysymykseen, poliisipäällikkö ja 60 miljoonaa katsojaa saavat tietää syyn...

Slummien miljonääri voitti 8 Oscar®-palkintoa. Elokuva voitti Toronton kansainvälisten elokuvajuhlien yleisöpalkinnon (People's Choice Award) sekä neljä Golden Globe -palkintoa: paras ohjaus (Danny Boyle), paras elokuva, paras elokuvamusiikki (A.R. Rahman) ja paras käsikirjoitus (Simon Beaufoy).

Käsikirjoitus perustuu löyhästi Vikas Swarupin kirjaan, joka julkaistiin Suomessa maaliskuussa LOISTO-pokkarina nimellä *Slummien miljonääri*.

(Esittelyteksti Filmikamarin pressi-sivulla, levitysyhtiö FS Film Oy)

DANNY BOYLE, ELOKUVANTEKIJÄ

Kahdeksan Oscaria pokannut *Slummien miljonääri* (Slumdog Millionaire, 2008) palautti ohjaaja Danny Boylen parrasvaloihin.

Boylen esikoispitkä *Shallow Grave – murhaleikki* (1994) oli kiinnostava, musta komedia siitä, mitä iso määrä rahaa tekee ihmissuhteille ja parhaillekin ystävyksille. Boyle kuorii taitavasti pintakoreuden ystävyyden yltä ja paljastaa meissä jokaisessa asuvan raadollisen ahneuden.

Boylen rinnalla nousi kuuluisuuteen myös brittinäyttelijä Ewan McGregor, jonka ensimmäinen merkittävä rooli oli elokuvassa *Shallow Grave*. Sekä Boylen että McGregorin nosti kansainväliseen tietoisuuteen hittielokuva *Trainspotting* (1996). Komediallisesti virittynyt rikosdraama oli jotain sellaista, mitä aiemmin ei ollut nähty – kiihkeätempoinen, lähes hengästyttävä kertomus nuoren heroinistin elämästä. Renton (McGregor) yrittää kiihkeästi muuttaa elämänsä suuntaa, mutta Edinburghin alakastin skene ei siihen juuri suostunut mahdollisuuksia. Elokuva alkaa vauhdikkaasti tulevaisuutta pohtien:

Choose life. Choose a job. Choose a starter home. Choose dental insurance, leisure wear and matching luggage. Choose your future. But why would anyone want to do a thing like that?

Trainspotting toi tekijöille kutsun Hollywoodiin ja Boyle tarttui tilaisuuteen. Käsikirjoittaja John Hodge ei lähtenyt mukaan projektiin, mutta kaksikko teki myöhemmin vielä elokuvan *The Beach* (2000). Speaktaakkelimainen elokuva epäonnistui yrittäessään olla liikaa kaikkea, eikä sen menestystä lippukassalla pelastanut edes hetken kuumien tähti, pääosaa esittänyt Leonardo DiCaprio. Boylen työryhmään kuului tähän saakka myös kuvaaja Masahiro Hirakubo. Tuottaja Andrew Macdonaldin kanssa Boylen yhteistyö on jatkunut lähes koko uran – lukuun ottamatta *Slummien miljonääriä*.

Boylen ensimmäinen Hollywood-ohjaus oli mukavasti rullaavassa komediassa *Epätavallista elämää* (A Life Less Ordinary, 1997). Pääosassa nähdään Ewan McGregor ensimmäisessä Hollywood-elokuvassaan, vastaanäyttelijöinä Cameron Diaz ja Holly Hunter. Sympaattinen ja laajempaa yleisöä syleilevä elokuva ei ollut *Trainspottingin* kaltainen anarkistinen hitti, mutta poiki mahdollisuuden tehdä suuremman luokan elokuvan, *The Beachin*.

Boylen kokeili sci-fiä varsin erilaisissa elokuvissaan *28 Days Later...* (2002) ja *Sunshine* (2007). Siinä välissä syntyi Boylen näköinen, viihdyttävä rikoskomedia *Millions* (2004), jossa pikkupoika löytää kassillisen rahaa.

Yhdistelmä viihdekerrontaa ja realismia

Slummien miljonäärissä (2008) on samaa särmää, vauhtia ja kerronnallista twistiä kuin Boylen varhaisissa elokuvissa.

Elokuva on samaan aikaan viihdyttävä ja raastavan realistinen. *Slummien miljonääri* yhdistää taitavasti nämä kaksi varsin erilaista maailmaa toisiinsa: soljuvasti etenevän kerronnan kautta viihteellisen maailman ja toisaalta vakavasävyisen, tärkeitä teemoja käsittelevän todellisuuden.

Tarinan vastaanottoa pehmentää lapsinäkökulman käyttäminen. Lapsikokija suhtautuu moniin asioihin huolettomasti, leikinomaisesti ja näkee joskus kovatkin asiat toisin kuin aikuinen. Ja vaikka suuri osa tapahtumista sijoittuu slummeihin ja räjäisille kaduille, katsoja ei välttämättä näe kaikkein kamalinta – siitä pitää huolen Anthony Dod Mantlen tyylikäs kuvaus ja komeat, värikkäät kuvat.

Silkkaa Bollywood -kerrontaa elokuvassa on sen riemukas ryysyistä rikkauksiin -tarina sekä ikuisen rakkauden nimeen vannova teema. Danny Boylen käsissä *Slummien miljonääri* on kuitenkin vakaasti kiinni länsimaaisessa elokuvakerronnassa. Yltiöromanttisen juonenkäänteen lisäksi yleisölle suodaan pieni myönnytys ja lopputekstien aikana kiitävä, kepeä Bollywood -kohtaus kruunaa kokonaisuuden.

KERRONNAN AIKATASOT

Elokuva kiertyy auki kolmella aikatasolla.

Tapahtumat starttaavat hetkestä, jossa nuorukainen on juuri vastannut viimeiseen tv-visan kysymykseen ja riippuu nyt, yllättävän menestyksensä takia, poliisiaseman seinällä "kuulusteltavana". Jamal alkaa kertoa poliiseille knoppi-tietojensa taustoista: väliin leikataan kohtauksia Jamalin lapsuudesta ja nuoruudesta sekä tv-kisailun kohtalokkaista hetkistä. Kerrontateknikka on huikea, jännittävä ja pitää katsojan herkeämättä hyppysissään.

Jamalin tarinaan kietoutuu tuhansien intialaislasten todellisuus. Hän on yksi niistä lapsista, jotka hankkivat elantonsa kaatopaikalta. Uskonnollisissa mellakoissa Jamal ja tämän veli Salim menettävät traagisesti äitinsä, ja heidän seurueeseensa hakeutuu orpo Latika, kolmas muskettisoturi.

Eräänä päivänä Pyhimys saapuu kaatopaikalle ja kerää mukaansa joukon lapsia, antaa heille kokista ja riisiä. Rikollisliigaa johtava Maman kouluttaa lapsista kerjäläisarmeijan, joissa jokaiselle on määritelty oma arvokas roolinsa. Veljekset pakenevat paratiisista ja päätyvät Taj Mahalin turistiryssään, missä he löytävät monia eri tapoja hyödyntää rahaa höllästi käsitteleviä turisteja. Lopulta Jamal haluaa lähteä takaisin Mumbaihin etsimään Latikaa. Intian sykkivässä miljoonakaupungissa veljesten – ja Latikan – polut lopulta erkanevat, monellakin tavalla. Kunnes lopulta kaikki kietoutuu hetkeen, jossa Jamal on voittamassa miljoonia.

Sitten elokuva palaa takaisin studioon ja nykyhetkeen. Jamalilla on mahdollisuus korjata haltuunsa jättipotti, 20 miljoonaa rupiaa, jos hän tietää vastauksen yhteen ainoaan kysymykseen.

BOLLYWOOD

Bollywood -elokuvalla tarkoitetaan Mumbaissa, entisessä Bombayssa, tuotettuja hindinkielisiä elokuvia. Intian

elokuvateollisuus ohittaa tänä päivänä Hollywoodin tuotannon – maassa tuotetaan yhteensä noin 800–1000 elokuvaa vuodessa. Intiassa tuotetaan Bollywoodin hindi-elokuvien ohella monen muunkin kieliryhmän (tamil, telugu, bengali, malajalam, kannada) elokuvia. Yksin Bollywoodissa tuotetaan 150–200 elokuvaa vuodessa – eli saman verran ja hieman enemmänkin kuin Suomessa tuodaan vuosittain elokuvia kaupalliseen levitykseen elokuvateattereihin.

Bollywood -elokuva on useimmiten 3-4-tuntinen spehtaakeli, joka sisältää loisteliaita musiikki- ja tanssikohtauksia sekä mahtipontista melodraamaa. Elokuvissa käydään läpi suuri kirjo tunteita kaikenvoittavasta rakkaudesta äärimmäiseen suruun ja iloon. Bollywoodissa sekoitetaan huoletta länsimäisen elokuvaperinteen eri genrejä musikaalista komediaan ja traagiseen draamaan.

Bollywoodissa tarinat ovat pohjimmiltaan samanlaisia, mutta niiden muodot saavat uusia, usein entistä prameampia ulkomuotoja. Draaman keskiössä saattavat olla rakastavaiset, joiden kohtalo on sadunomaisesti tähtiin kirjoitettu, ennalta määrätty. Rakastavaiset joutuvat kamppailemaan saadakseen toisensa – mutta heitä erottavat väärinymmärrys, suvaitsemattomat vanhemmat tai muut juonittelijat. Tai sitten keskushenkilöinä saattavat olla vaikkapa syntymässä erotetut kaksoset tai kurtisaani, jonka sydän on puhdasta kultaa. Päähenkilöiden onnen eteen kasataan ylipääsemättömiä esteitä, joiden myötä juoneen saadaan pakahduttavaa epätoivoa. Yhtä usein päähenkilöt kuitenkin ihmeellisesti selviytyvät koettelemuksistaan ja lähes aina rakkaus voittaa kaiken.

Parhaimmillaan Bollywoodissa koetellaan monia tunteita, ja silloin sitä nimitetään masalaksi. Masala on intialainen mauste, joka on kuuluisa tulisuudestaan.

Tänä päivänä Bollywood -tähdeltä vaaditaan hyvää tanssitaitea. Sen sijaan elokuvien laulut ovat lähes aina ammattimaisten taustalaulajien laulamia – ja nämä taustalaulajat ovat lähes yhtä suosittuja kuin näyttelijätkin. Bollywood -elokuvien tanssi lainaa elementtejä perinteiseltä intialaiselta

tanssilta, Pohjois-Intian kurtisaaneilta ja kansantansseilta. Uusimmissa elokuvissa tanssiin on myös sekoitettu länsimaisia tanssityylejä MTV-estetiikasta Broadway-musikaaleihin. Näyttävissä tanssikohtauksissa sankarin tai sankarittaren tukena on ryhmä taustatanssijoita, mikä antaa kohtauksiin valtavan energian. Kun sankaripari tanssii kahdestaan, heidän taustallaan on yleensä joko silmiä hivelevän upea luonnonmaisema tai jyhkeän komeaa arkkitehtuuria – kaikki on loisteliasta Bollywoodissa. Ja valkokankaalla tulvii värien koko skaala kullalla silattuna.

Intiassa Bollywood -tähdet ovat yhtä suuria Hollywood -tähdet – elleivät jopa suurempia. He ovat usein avoimen palvonnan kohteita ja lähestulkoon jumalallisessa asemassa. Yksi tämän hetken suosituimpia miestähtiä on Shahrukh Khan, joka on tähdittänyt useampaakin Suomessa nähtyä Bollywood-elokuvaa.

Suomessa Bollywoodia on nähty enimmäkseen festivaaliesityksinä sekä elokuva-arkiston teatterissa. Teatterilevitykseen on Suomessa päässyt vain muutamat Bollywoodissa tuotetut elokuva, Cinema Mondon maahantuomat *Lagaan: Once Upon a Time in India* (2001) sekä *K3G - Ilon päiviä, surun päiviä* (Kabhi Khushi Kabhie Gham, 2001) – jälkimmäisessä pääosassa Shahrukh Khan.

Bollywoodista Britanniaan ja takaisin

Suomessa "intialainen" tai intialaisen kulttuurin läpivalaisema elokuva on noussut pinnalle viime vuosina naisten värikkäissä ohjauksissa, joita on niin ikään nähty paitsi valkokankaalla myös dvd-levityksessä. Kansanvälistä mainetta ovat niittäneet Isossa-Britanniassa vaikuttava ohjaaja Gurinder Chadha, Yhdysvalloissa vaikuttava Mira Nair ja Kanadassa vaikuttava Deepa Mehta.

Kenialaissyntyinen, Britanniassa kasvanut Chadha on Britanniassa menestynyt mm. box office -hitillään *Parempi kuin Beckham* (Bend It Like Beckham, 2002). Elokuvaa kertoo jalkapalloa pelaavasta Jesminderista, joka painiskelee intialaisen kulttuurin ja

britannialaisen kulttuurin välillä varsin ristiriitaisessa aallokossa. Chadha menestyi kaupallisesti kotimaassaan myös Bollywood-musikaalien kerrontaa tapailevalla Jane Austen -tulkinnallaan *Hilpeys ja ennakkoluulo* (Bride & Prejudice, 2004). Elokuvan toi Suomessa levitykseen Sandrew Metronome Distribution Finland Oy.

Myös Mira Nair lainaa Bollywood-estetiikasta elokuvassaan *Monsoon Wedding* (2001). Viiden tarinan värikkäässä kudelmassa valmistaudutaan perinteisiin punjabi -kulttuurin häämenoihin modernissa Delhissä. Nair nivoo Bollywood-perinteitä länsimaiseen kerrontaan onnistuneesti. Elokuva levitetään Suomessa vain dvd:llä (FS Film Oy).

Deepa Mehtan koskettava ja ylistetty trilogiaa *Fire* (1996) – *Earth* (1998) – *Water* (2005) on täysin omaa luokkaansa – näitä elokuvia ei ole Suomessa nähty kuin festivaalinäytöksissä. Elokuvien välissä ohjaaja teki kuitenkin oman tulkintansa Bollywood -kerrontaa mukaillen: *Bollywood/Hollywoodin* (2002) vastaanotto floppasi sekä kaupallisesti että kritiikeissä.

Bollywood -elokuvan ja ylipäättään intialaisen elokuvan suosiota osittain selittää – ja usein selitetäänkin – sillä, että intialaissyntyistä väestöä on levittäytynyt laajalti myös länsimaihin, eritoten Isoon-Britanniaan ja Yhdysvaltoihin. Briteissä intialainen curry on aikoja sitten korvannut perinteisen britti-keittiön fish & shipsin, ja toisen tai kolmannen polven aasialaistekijät ruotivat omaa suhdettaan entisen ja nykyisen kulttuurin välillä.

Britanniassa nousi 1990-luvulla kiinnostus intialais- ja pakistanilaistaustaisiin maahanmuuttajiin. Hanif Kureishin käsikirjoittama ja Roger Michellin ohjaama legendaarinen tv-sarja *Esikaupunkien Buddha* (The Buddha of Suburbia, 1993) nähtiin myös Suomessa. Osittain kirjailijan omaan elämään perustuvan tarinan keskushenkilö on Karim, brittiläisen äidin ja pakistanilaisen isän poika, jonka kasvutarinaa seurataan 1970-luvun Lontoossa.

Damien O'Donnellin ohjaama, käsikirjoittaja Ayub Khan-Din näytelmään perustuva

kirpakan pisteliäs komedia *East is East* (1999) valloitti myös Suomessa. Elokuva sijoittuu sekin 1970-luvulle, tällä kertaa pakistanilaissyntyinen George Khan (Om Puri) huolestuu lapsistaan, ja haluaisi kasvattaa heidät tiukemmin omaan kulttuuriinsa. Tästä seuraa tietenkin hankausta niin brittiläisen vaimon kuin melkein aikuisten lasten kanssa.

SLUMMIEN MILJONÄÄRI VS. SALAAM BOMBAY!

Mira Nairin *Salaam Bombay!* (1988) on lajissaan toinen intialainen elokuva, joka on ollut ehdolla Oscar-kisassa ei-englanninkielisten elokuvien sarjassa. Ehdokkuudelle saakka on aiemmin päässyt vain Mehboob Khanin klassikkoelokuva *Morther India* (1957). Ensimmäisenä intialaisena elokuvana se on myös tavoitellut Golden Globea eli Kulusta Maapalloa.

Danny Boylen *Slummien miljonääri* kilpaili britti-tuotantona Oscareista pääsarjassa – ja keräsi palkintoja peräti kahdeksan kappaletta: paitsi parhaana elokuvana se palkittiin ohjauksesta, käsikirjoituksesta (aiemmin julkaistusta tuotettu), kuvauksesta, leikkauksesta, musiikista (score ja laulut) ja äänestä. Lisäksi elokuva palkittiin neljällä Golden Globe -palkinnolla. On arveltu, että Intia-aiheinen elokuva on vihdoinkin päässyt Oscareille saakka siitä syystä, että se on englanninkielinen.

Sekä Nairin että Boylen elokuvien pääosissa ovat katujen lapset – ja molemmissa aiheita on lähestytty aidossa ympäristössä. *Salaam Bombay!* on läpikotaisin todellinen ja realistinen elokuva. Mira Nair etsi Bombayn (nyk. Mumbai) kaduilta lapsia, haastatteli heitä ja käytti lasten omia kokemuksia elokuvan aineksina. Lapsinäyttelijät tarinoineen löytyivät suureksi osaksi elokuvan loppupuolen kasvatuslaitoksesta. Elokuvasa käytettiin vain kolmea ammattinäyttelijää, loput ovat amatöörejä, osa kuvatun ympäristön asukkaita.

Myös Danny Boyle etsi elokuvan lapsinäyttelijät kaduilta. Lasten ja näiden perheiden saamatta jääneistä palkkioista on

pitkään kohistu julkisuudessa. Elokuva puolestaan perustuu Vikas Swarupin suosittuun romaaniin, jonka pohjalta Simon Beaufoy on tehnyt elokuvakäsikirjoituksen.

Slummien miljonäärin realistisissa jaksoissa, joissa keskitytään lapsikolmikoon selviytymistarinaan, on useita yhtymäkohtauksia *Salaam Bombayn* maailmaan. Molemmissa elokuvissa lapset selviytyvät kadulla tekemällä työtä aikuisten maailmassa, joutuvat hyväksikäytetyiksi ja ahdistetuiksi.

Salaam Bombayssa äiti myy 10-vuotiaan Krishna-pojan sirkukseen, ja poika päätyy lopulta Bombayn kaduille erilaisiin hanttihommiin. Elokuvassa sivutaan myös lapsiprostituutiota Krishnan ihastuessa teinityttöön, joka on ostettu naapuribordelliin – neitsyestä maksetaan kova hinta myös *Slummien miljonäärissä*. Molempien elokuvien maailmaa ja katuja hallitsee mies: *Salaam Bombayssa* sutenööri ja huumekauppias Baba; *Slummien miljonäärissä* rikollisjengiä pyörittää Maman.

Molemmissa elokuvissa koetaan myös kohtalokkaita hetkiä rautatieasemalla. *Salaam Bombayn* kohtaus asemalaiturilla päättyy traagisesti, mikä heittää enteilevän varjon myös *Slummien miljonääriin*. Mutta siinä missä *Salaam Bombay!* päättyy katkeran traagisesti, *Slummien miljonääri* riehaantuu Bollywood -musikaalien tapaiseen tanssi- ja laulukohtaukseen.

TEHTÄVÄT

1. Kerronnan tasot

Slummien miljonäärissä on tavallista haastavampaa pysyä aikatasojen perässä. Elokuvasta voi hahmottaa päähenkilön lapsuuden ja nuoruuden aikatasot suhteellisen helposti, mutta päähenkilön aikuisvaiheeseen siirryttäessä tarinan aikajanaa on vaikeampi hahmottaa. Keskustelkaa ryhmässä tai kirjoittakaa analyysi elokuvan kerronnasta.

Montako aikatasoa elokuvan tarinamaailmassa on?

Miten erotat ne toisistaan?
Etenevätkö elokuvan tapahtumat kronologisesti?
Millä tavoin elokuva etenee kronologisesti? (lapsuudesta nuoruuteen)
Milloin kronologinen rakenne katkeaa?

Miettikää elokuvan tarinan nykyhetkeä, preesensiä.
Mikä on tarinan täsmällinen nykyhetki?
Milloin tapahtumien ympärille kietoutuvat nykyhetken kehykset?
Mitkä tapahtumat kuuluvat nykyhetken lähimenneisyyteen?
Miten elokuvassa käytetään takautumia?

Jos luette Vikas Swarupin kirjan, voitte pohtia myös kirjassa käytettyjä kerronnan rakenteita ja aikatasoja.
Miten aikatasot on toteutettu kirjassa verrattuna elokuvaan?

2. Bollywood

Tutustukaa Bollywood -elokuvan tanssikohtauksiin ja musiikkiin mahdollisuuksien mukaan joko dvd - elokuvien tai Youtuben videoleikkeiden avulla. Etsikää esim.

Bride & Prejudice (Hilpeys ja ennakkoluulo), tähtenä Aishwarya Rai:
<http://www.youtube.com/watch?v=ERFW55MXg8c&feature=related>

Lagaan: Once Upon a Time in India (2001)

Etsikää *Slummien miljonääristä* Bollywood-piirteitä.
Onko elokuvassa ripaus Bollywood-kerrontaa ja jos on, miten se ilmenee?
Miettikää elokuvan keskeistä rakkaustarinaa.
Miten "Bollywoodia" se on?

Ideoikaa ryhmässä oma elokuva hyväksi havaitulla Bollywood -kaavalla.
Suuren rakkaustarinan lisäksi tarvitaan tarpeellinen määrä vastoinikäymisiä päähenkilön aikeille sekä rakastavaisten suhteelle.
Millainen olisi oman elokuvan tarina?

Jos sijoittaisitte elokuvan tapahtumat Suomeen:

- millaisia tapahtumapaikkoja valitsisitte tarinalle? Mistä löytyisivät tarpeeksi upeat puitteet näyttävälle tanssi- ja laulukohtaukselle?
 – millaiset suomalaiset tyypit voisivat olla elokuvan pääpari?
 – ketkä suomalaiset näyttelijät valitsisitte Bollywood -musikaalia varioivan elokuvan tähdiksi?
 – millaisia vastoin käymisiä tarinan pääparille voisi tapahtua suomalaisessa yhteiskunnassa?

3. Realismi vai viihde

Miettikää ryhmässä *Slummien miljonääriin* tapaa esittää äärimmäistä köyhyyttä. Keskustelkaa siitä miten köyhyyttä ja kurjuutta pitäisi elokuvissa kuvata.

Onko köyhyyttä kuvattava aina realistisesti vai onko köyhyydellä myös viihdearvoa? Millaisin kuvin elokuvassa esitetään slummialueet? Miten kehitysalueiden ongelmalliset kaatopaikat on kuvattu elokuvassa verrattuna dokumenttielokuvaan? Millaisia ajatuksia tyyliä, lähes kaunis slummikuvaus herättää?

Pitäisikö viihteellisesti kerrottuun slummikuvaukseen liittää moralisointia? Onko tällaisessa kuvauksessa jotain eettisesti väärin? Vai onko myös sillä arvoa, että ns. suuri yleisö näkee, millaisissa oloissa maailman köyhimmät lapset elävät?

4. Salaam Bombay!

Tutustukaa elokuvaan mahdollisuuksienne mukaan esim. Youtuben videoleikkeiden kautta.

Verratkaa ja pohtikaa elokuvan maailmaa ja toteutustapaa *Slummien miljonääriin*. Jos näette elokuvan kokonaan koulunäytöksessä, kirjoittakaa aiheesta analyysi.

Molemmissa elokuvissa lapsi on aikuisen armoilla, taistelee olemassaolostaan aikuisten maailmassa. Verratkaa esimerkiksi päähenkilöiden elämäntarinaa toisiinsa. Missä kohdin Boylen kerronta muuttuu viihteelliseksi, Nairin realistiseksi? Miten tämä määritellään?

Molemmissa elokuvissa sivutaan mm. lapsiprostituutiota ja orvon lapsen yksinäisyyttä. Kohtaus Salaam Bombaysta Youtubessa: http://www.youtube.com/watch?v=_DTt-uXi3Xg

Miten elokuvien käsittelytapa vakavien asioiden suhteen eroaa toisistaan vai eroaako se? Voiko sanoa, että Nairin ote tarinaan on liioittelemattomampi, kun taas Boyle maalaa asioita isosti, mitä kautta elokuvassa on räväkempi ote tarinan sisältöön ja tehokkuuteen?

Helpottaako viihteellinen kerronta katsojan kokemusta vakavista asioista?

BOLLYWOOD-linkkejä:

Tutustu Bollywoodiin netissä: Wikipedia <http://fi.wikipedia.org/wiki/Bollywood>

BollywoodWorld.com – mikä on Bollywood <http://www.bollywoodworld.com/whatisbollywood/>

Suomalainen Bollywood-blogi <http://bollywoodista.blogspot.com/>

Bollywood.com <http://www.bollywood.com/>

BollywoodWorld.com <http://www.bollywoodworld.com/>

Oppimateriaalin on laatinut
Kirsi Raitaranta Kansallisesta
audiovisuaalisesta arkistosta

Oppimateriaalin on tuottanut
Marjo Kovanen
Koulukinosta.